

Напрегнато ръце се към ръце протягат
И пак се не докосват! Искат и не могат...
И пак, един пред друг, един за друг стоят.

Те шепнат може би, но може би и викат,
но може би крещат; - те няма да се чуят,
две сенки на нощта, през толкоз светлина...
Те няма да се чуят, ни ще се досегнат,
сами една за друга в жажда и притома,
те - сянката на мъж и сянка на жена!

SKUGGOR.

Nu ar det morkan natt. Jag ser tva silhuetter
i lampsken, liksom skurna mot ett ljusfalt,
sig teckna morka mot gardinen ljus.
Tva nattens skuggor... Ensamma darinne,
Tva ensamma i lystnad och berusning,
en kvinna och en man, tva skuggor i ett hus.

Sa smartsamt bojes huvud fram mot huvud, -
De hor nog ej varann, de vill, men kan ej.
De viskar kanske dar, - vad rades de val for?
I spanning strackes hander fram mot hander,
men ror ej vid varann, - de vill men kan ej,
star vid varann och ej varandra ror.

De viskar kanske, - kanske ock de ropar,
ja, kanske tjuter de, men hor nog ej varandra,
tva nattens skuggor i sa mycket ljus...
De hor nog ej varann, varann de ror ej,
tva ensamma i lystnad och berusning,
en kvinna och en man, tva skuggor i ett hus!

Съдържанието в стиха е много добре предадено. Драматизмът и страстите, изпълнили стихотворението на Яворов се усещат със същата сила и в шведския превод от Ханес Хьолд..

Ритъмът е добре запазен в превода. Преводът е почти бук-